

РЕШЕНИЕ

№ 4076

гр. София, 17.06.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 61 състав,
в публично заседание на 09.06.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Маргарита Немска

при участието на секретаря Дора Тинчева, като разгледа дело номер **2853** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, във връзка с чл. 10, ал. 6 от Закона за семейните помощи за деца /ЗСПД/.

Образувано е по жалба на Л. Н. М. ЕГН [ЕГН], с адрес [населено място],[жк][жилищен адрес] чрез адв.Р. Р. срещу Заповед №ЗСПД/Д-С-М/863/09.03.2022г. на Директора на Дирекция „Социално подпомагане“ –М., с която на основание чл.10 ал.4 от Закона за семейните помощи за деца и чл.4 от Правилника за прилагане на Закона за семейните помощи във връзка с чл.7 ал.1 от Закона за семейните помощи за деца е отказано на жалбоподателя, месечна помощ за месец 02.2022г. за дете –Б. Р. В..

В жалбата се излагат аргументи за незаконосъобразност на оспорената заповед, като издадена в нарушение на материалния занок и в нарушение на административнопроизводствените правила. Моли се тя да бъде отменена, като преписката бъде върната на административния орган за ново произнасяне.

В съдебно заседание жалбоподателят се явява лично и с адв.Р., който поддържа жалбата. Претендира разности на основание чл.36 ал.1 т.2 от Закона за адвокатурата.

Ответникът – Директорът на ДСП-М.. – в съдебно заседание не се явява, представлява се от юрк. Х., който оспорва жалбата и моли тя да бъде отхвърлена, като неоснователна и недоказана.

Съдът, след като се запозна с представените по делото доказателства и взе предвид становищата на страните, приема за установено от фактическа страна следното:

Л. Н. М. е подала Заявление-декларация с вх. № 3 С./ДСМ/863/22.02.2022 г., в което е посочила, че е неомъжена и съжителства с бащата на детето си –Р. Б. Р. Посочила е, че отглеждат едно дете Б. Р. Р. ЕГН[ЕИК] –ученик, като средномесечният доход на член от семейството е 478,33лв.

На 22.02.2022 г. жалбоподателят Л. М. е получила уведомление с изх.№ ЗСПД/ДСП/863/22.02.2022г., според което на основание чл. 5, ал. 1 от ППЗСПД на лицето е даден 14-дневен срок от получаване на уведомлението, да представи удостоверение за изплатени обезщетения при прекратяване на трудовия договор с предишния си работодател – [фирма]

На 07.03.2022г. жалбоподателят Л. М. е изпратила по електронната поща на ДСП“М.“ Заповед № 1206/26.07.2021г., издадена от работодателя [фирма] за прекратяване на трудовото й правоотношение. В заповедта е посочено, че на Л. М. към датата на прекратяване на трудовото й правоотношение е изплатено обезщетение по чл.224 ал.1 от Кодекса на труда, а именно за неизплатен годишен отпуск.

На същата дата, служител на ДСП-М., изпраща имейл до жалбоподателя, че за да се определи правото на подпомагане е необходимо да представи документ, от който да е видно размера на полученото обезщетение изплатено на 15.08.2021г. от [фирма].

На 07.03.2022г. е проведен телефонен разговор с жалбоподателя, в който е изложен аргумент от служител на ДСП М., че изпратената заповед не е достатъчна, а е необходим документ, който да удостоверява размера на полученото обезщетение.

На 09.03.2022г. е издадена Заповед №ЗСПД/Д-С-М/863/09.03.2022г. на Директора на Дирекция „Социално подпомагане“ –М., с която на основание чл.10 ал.4 от Закона за семейните помощи за деца и чл.4 от Правилника за прилагане на Закона за семейните помощи във връзка с чл.7 ал.1 от Закона за семейните помощи за деца е отказано на жалбоподателя, месечна помощ за месец 02.2022г. за дете –Б. Р. В..

На 10.03.2022г. жалбоподателят е изпратил по имейл удостоверение изх.№[ЕИК]/09.03.2022г., издадено от [фирма], в който е посочен и размера на полученото обезщетение по чл.224 от КТ, а именно сумата от 404,96 лева.

При така установената фактическа обстановка съдът прави следните правни изводи: Жалбата е подадена в преклузивния 14-дневен срок по чл. 149, ал. 1 от АПК, от лице, имащо правен интерес от оспорване, и срещу подлежащ на съдебен контрол акт, поради което е допустима.

Разгледана по същество, жалбата е основателна.

Оспорената заповед е издадена от компетентен орган, съгласно чл. 10, ал. 4 от ЗСПД. Видно от представената по делото Заповед № 2209РД01-0002/04.01.2019 г., Е. Р. Т. е подписал процесната заповед, в качеството си на директор на дирекция „Социално подпомагане“ – М. да издава и подписва заповеди за отказ за предоставяне на месечна помощ за дете до завършване на средно образование, но не повече от 20-годишна възраст по реда на чл. 7, ал. 1 от ЗСПД.

Процесната заповед отговаря на изискванията на чл. 59 от АПК. Същата е издадена в законоустановената писмена форма и съдържа всички задължителни реквизити, но при издаването и е допуснато съществено нарушение на административнопроизводствените правила, като не е спазена императивната разпоредба на чл. 35 от АПК, съгласно която индивидуалният административен акт се издава, след като се изяснят фактите и обстоятелствата от значение за случая и се обсъдят обясненията и възраженията на заинтересованите граждани и организации, ако такива са дадени, съответно направени.

От представените с административната преписка доказателства се установява, че на лицето са дадени указания с уведомление от 22.02.2022 г., като на основание чл. 5, ал. 1 от ППЗСПД на лицето е даден 14-дневен срок от получаване на уведомлението да представи удостоверения за изплатено обезщетение при прекратяване на трудовия договор. В рамките на указания срок, жалбоподателят е представил заповед № 1206/26.07.2021г., в която е удостоверено, че на Л. М. е изплатено обезщетение по чл.224 ал.1 от Кодекса на труда.

На 07.03.2022г. отново е осъществена кореспонденция по имейл с жалбоподателя, с искане за представяне на удостоверение от работодателя [фирма], в което конкретно се изисква да е посочен и размера на полученото обезщетение по чл.224 ал.1 от КТ. Първоначално предоставеният 14-дневен срок е изтекъл на 08.03.2022г. Без да предостави повторно 14-дневен срок, административният орган е изискал на 07.03.2022г. нови документи от жалбоподателя, а именно относно размера на полученото от него обезщетение.

Без да изясни всички факти и обстоятелства и без да предостави достатъчна възможност на жалбоподателя за снабдяване с така изисканото удостоверение, административният орган на 09.03.2022г. е издал оспорената заповед.

Видно от мотивите на оспорената заповед, като основание за отказа е посочена нормата на чл. 5, ал. 2 от ППЗСПД, според която, когато в 14-дневния срок по ал. 1 лицето не отстрани нередовностите, директорът на дирекция "Социално подпомагане" или упълномощено от него длъжностно лице издава заповед за отказ на исканата помощ, която се съобщава писмено на лицето.

Действително първоначално предоставеният срок е изтекъл на 08.03.2022г.

От изложените факти и обстоятелства се установява, че жалбоподателя своевременно е предприел действия за снабдяване с изисканите документи, включително е представил такива. Снабдил се е и с исканото удостоверение, видно от което същото е издадено на 09.03.2022г. /датата на издаване на оспорената заповед/, в което е посочен и размерът на полученото обезщетение, но поради преждевременно произнасяне на административния орган, същото не е взето в предвид.

От така представените писмени доказателства несъмнено може да се установи размера на получения доход от жалбоподателя за предходните дванадесет месеца, преди месеца, в който е подадено заявлението –декларация, независимо от обстоятелството дали обезщетението по чл.224 ал.1 от КТ е изплатено през месец 07.2021г. или месец 08.2021г., след като и двата месеца попадат в относимия едногодишен период.

Отделно от това, съгласно чл. 1а, ал. 4 от ЗСПД, за изпълнение на функциите по ал. 3 Агенцията за социално подпомагане и териториалните / структури - регионални дирекции за социално подпомагане и дирекции "Социално подпомагане" имат право на безплатен достъп до Национална база данни "Население", който се осигурява чрез споразумение между Министерството на регионалното развитие и благоустройството и Агенцията за социално подпомагане, и изискват по служебен път необходимата им информация от Министерството на образованието и науката, Националната агенция за приходите, Националната здравноосигурителна каса, Агенцията по вписванията, Агенцията по заетостта, Националния осигурителен институт и техните териториални структури, от други държавни и общински органи, както и от физически и юридически лица, като те са длъжни да я предоставят безплатно в 14-дневен срок от датата на поискването/.

Видно от текста на цитираната норма на чл. 1а, ал. 4 от ЗСПД, за административния

орган е съществувала и възможност да изиска необходимите данни служебно. Като не е спазил нормата на чл. 1а, ал. 4 от ЗСПД административният орган е допуснал нарушение на чл. 35 от АПК, като е издал оспорената заповед, без да изясни всички относими факти. С оглед изложеното оспорената заповед е незаконосъобразна и следва да бъде отменена, а преписката да бъде върната на административния орган за ново произнасяне при спазване на дадените в настоящото решение указания по тълкуването и прилагането на закона.

Съгласно изхода на спора, разноски се дължат на жалбоподателя, които са своевременно заявени. Видно от представения договор за правна помощ, същата е осъществена безплатно на основание чл.5 т.3 от Наредба № 1 от 09 юли 2004г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения. В тази връзка и на основание чл.38 ал.2 от Закона за адвокатурата, Агенция за социално подпомагане – ДСП „М.“ следва да бъде осъдена да заплати на адвокат Р. Б. Р. сумата от 350 лева.

Така мотивиран и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд София-град, III отделение, 61 състав.

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалбата на Л. Н. М. чрез адв.Р. Р. Заповед №ЗСПД/Д-С-М/863/09.03.2022г. на Директора на Дирекция „Социално подпомагане“ –М., с която на основание чл.10 ал.4 от Закона за семейните помощи за деца и чл.4 от Правилника за прилагане на Закона за семейните помощи във връзка с чл.7 ал.1 от Закона за семейните помощи за деца е отказано на жалбоподателя месечна помощ за месец 02.2022г. за дете –Б. Р. В..

ВРЪЩА преписката на компетентното длъжностно лице в ДСП-М. за ново произнасяне по подаденото от Л. Н. М. Заявление-декларация с вх. № № 3 С./ДСМ/863/22.02.2022 г., при спазване на дадените в настоящото решение указания по тълкуването и прилагането на закона.

ОСЪЖДА Агенция за социално подпомагане да заплати на адвокат Р. Б. Р. с ЕГН [ЕГН] сумата от 350 /триста и петдесет / лева за адвокатско възнаграждение.

Решението е окончателно на основание чл. 10, ал. 6 от ЗСПД.

СЪДИЯ: